Súd:	Okresný súd Pezinok
Spisová značka:	8C/45/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1509202552
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Králová
ECLI:	ECLI:SK:OSPK:2012:1509202552.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, so sídlom v Pezinku, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Královou v právnej veci navrhovateľa: R. H., bytom: J. XXX/X, M. D., proti odporcovi: A. F., bytom: L. XXX, L., o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.500,-EUR a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 366,- EUR a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 02.03.2009 domáha od odporcu zaplatenia sumy vo výške 10.000,- EUR titulom nemajetkovej ujmy, z dôvodu zásahu do osobnostných práv navrhovateľa.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca v mesiacoch január a február 2009 viac krát osobne navštívil a vyhľadal obchodných partnerov navrhovateľa ako aj jeho spoločníkov v podnikaní, ktorým uviedol nepravdivé informácie o jeho osobe, v úmysle poškodiť jeho povesť a tým do značnej miery poškodil aj jeho vážnosť u spoluobčanov. Konaním odporcu mu vznikla nemajetková ujma nakoľko u spolupracovníkov strácal dôveru, boli zneistení, strácal aj obchodných klientov, nakoľko mali pochybnosti o jeho bezúhonnosti a jeho obchodných aktivitách. Negatívne uvedená situácia vplývala aj na jeho rodinu.

Na základe uvedeného má za to, že jeho návrh na začatie konania je dôvodný.

Odporca sa k návrhu a k prílohám písomne nevyjadril, pričom v konaní pred súdom uviedol, s navrhovateľom majú osobne vyhrotené vzťahy, týkajúce sa hlavne Žrebčínu H., C..R.., pričom on má za to, že navrhovateľ sa ho snaží zničiť, a to aj z dôvodu, že už viac krát vydokladoval veci, ktoré súvisia s trestnou činnosťou, a taktiež má za to, že navrhovateľ zavádza svojich zamestnancov. Podľa jeho názoru má navrhovateľ strach, že on uvedie konkrétnosti z jeho činnosti v podnikaní. Odporca uviedol, že dňa 13.02.2008 aj so svojim právnym zástupcom prišiel do O.. C., R..K..S.., s tým, že zmluvou o postúpení pohľadávky nadobudol na seba pohľadávku vo výške 4.500.000,- Sk voči O.. C., R..K..S.., za neuhradený traktor. Má za to, že navrhovateľ O.. C., R..K..S.., previedol na bezdomovca, nakoľko tento sa nedá nájsť, pričom na O.. C., R..K..S.., podali aj trestné oznámenie. Odporca v konaní pred súdom uviedol, že aj na navrhovateľa podal trestné oznámenie, ktoré sa v súčasnosti vedie na Úrade boja proti

korupcii v Bratislave, na Račianskej ulici - p. W., a to pre trestný čin podvodu poškodzovania veriteľa s tým, že išlo hlavne o prevod nehnuteľnosti týkajúcich sa žrebčínu H. na fy. J. H.. Súčasne uviedol, že pán P. je spolupracovníkom aj akcionárom podnikateľských aktivít pána H.. Má za to, že p. P. figuroval aj v trestnom konaní pred Okresným súdom v Trenčíne ako svedok.

Na základe vyššie uvedeného odporca navrhol súdu návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - návrhom vo veci samej, písomným vyjadrením C. P., písomným stanoviskom O.. C., R..K..S.., písomným stanoviskom J. C., písomným stanoviskom H.. A. L.Í., uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru č. ČVS:S.-XXXX/X-S.-L.-XXXX, výsluchmi svedkov a to J. C., H.. A. L., E.. Y. O., E.. J. J., C. C. P., ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z písomného stanoviska C. P. zo dňa 05.02.2009 súd zistil, že trénuje dva kone, ktoré má ustajnené na Č. Y. J. L., v jazdeckom klube U.. V rámci písomnej výpovede uviedol, že dňa 30.01.2009 cca o 15.00 hod ho pred areálom zastavil človek, ktorý sa ho spýtal, či ho nepozná, vystúpil zo skupiny ďalších indivíduí, ktorých on nepoznal. Povedal, že sa volá F. a že sa predtým už raz v živote stretli, keď kupoval kone v H. v roku 2002. Oznámil mu, že konečne nastal čas rátania a odplaty, s tým, že teraz ide funkcionára jazdeckého klubu R. H. zničiť ako jeho osobu a pomstiť sa mu. V rámci uvedeného uviedol, že ho vyzval, aby sa vzdialil z H. blízkosti, lebo H. spreneveril 180 miliónov korún a jeho (F.) kamaráti policajti už po ňom idú a hoci je H. toho času na zahraničnej ceste, hneď po návrate ho zatknú, už pri vystupovaní z lietadla. Týmto ho nabádal, aby z areálu odišiel, spôsobil tak ekonomickú škodu jazdeckému klubu. Povedal okrem iných osočovaní, že on H. C. U. vyženie z areálu za každú cenu, dostane ho na dlhé roky do väzenia, a väzme mu aj H. aj M. a teraz má na to mocných pomocníkov...

Z listu J. C. zo dňa 16.02.2009 pre R.Í. H., súd zistil, že začiatkom februára ho vo večerných hodinách navštívili jemu neznámi muži na terénnom aute a pýtali sa na p. H.. Oboznámil ich s tým, že sa p. H. práve nachádza na dovolenke a tak odišli. Na druhý deň ho navštívil pán F.. Dával mu otázky typu ako sa mu vodí, či je spokojný so šéfom, koľko tu má koní. Keď sa ho spýtal kam tým mieri, povedal mu, že p. H.Z. má problémy so zákonom, že spreneveril peniaze z Európskej únie v dotáciách cca 200 mil. korún. Mal pocit, že chce prostredníctvom jeho osoby získať informácie týkajúce sa žrebčína, jeho momentálnej situácie a ďalších krokov. F. odporučil, aby odpovede na svoje otázky, hľadal u p. H.. Na to sa on zasmial, a povedal, že s pánom H. bude diskutovať až z pozície žalobcu, pretože má na neho veci a ľudí, ktoré ho dostanú za mreže.

Toto ho veľmi znepokojilo, nakoľko takéto fámy sa šíria aj po obci a znepokojuje to aj ostatných pracovníkov žrebčína, a z tohto dôvodu by chcel v ich mene vedieť aká je situácia.

Z listu H.. A. L. pre R. H. zo dňa 26.02.2009 súd zistil, že dnes dopoludnia mu zatelefonoval nejaký F.. Spýtal sa ho, či mu záleží na jazdeckom klube a povedal mu, že žrebčín a poľnohospodársky podnik dlžia p. F. cca 4,5 mil. Sk. A že na základe toho im bol zabavený traktor.

F. sa ho opýtal v domnení, že patrí do predstavenstva, či mu záleží na ďalšej existencii jazdeckého klubu, lebo po podaní návrhu na konkurz na žrebčín a p.p. zanikne aj jazdecký klub. Hoci pred nedávnom uhradili splátku cez milión, to neznamená, že nebude trvať na úhrade dlhu prostredníctvom prípadného vyhlásenia konkurzu.

Očividne ho chcel zastrašiť a vzbudiť v ňom neistotu a nedôveru. Nemohol sa k tomu vyjadriť, ale teraz chce objasniť od p. H., čo to znamená.

Uviedol, že za predpokladu, že organizácia, ktorej je p. H. predstaviteľom, má nejaké problémy so zákonom nemôže pre nich ďalej pracovať.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava - okolie č. ČVS:S.-XXXX/X-S.-L.-XXXX zo dňa 02.07.2009 súd zistil, že podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona, z dôvodu že páchateľ v mesiaci január 2009 a február 2009 navštevoval obchodných partnerov a spoločníkov G.. J.. R. H., M., nar. XX.XX.XXXX, ktorým uvádzal, že R. H. spreneveril veľké sumy peňazí z fondov EÚ, že sa proti nemu vedie trestné stíhanie pre rozsiahle podvody, že má ísť do basy, že ľudia, čo sú s ním v kontakte a v spolupráci, budú mať veľké problémy, čím ohrozil jeho povesť, spôsobil mu priame škody v podnikaní a poškodil jeho vážnosť u občanov.

Z výsluchu svedka J. C. súd zistil, že navrhovateľ je jeho zamestnávateľ, pričom odporcu pozná ako občana. Svedok v konaní pred súdom uviedol, že sa stretol s p. F. približne minulý rok, zastavil sa za ním v žrebčíne H., rozprávali sa, pýtal sa na p. H., ako často sem chodí, koľko má koní.

Na otázku súdu, či niekedy pán F. pri rozhovore spájal p. H. s trestnou činnosťou, svedok uviedol, že nakoľko išli reči z dediny ohľadom eurofondov, tak sa pán F. pýtal aj na prípadné spreneverenie peňazí z eurofondov, pričom svedok mu povedal, že nech sa skontaktuje s pánom H., že nech to s ním nerieši.

Na otázku navrhovateľa pre svedka, koľko krát prišiel za ním p. F. v rozmedzí od januára 2008 do mája 2009, svedok uviedol, že približne 3 krát.

Na otázku navrhovateľa pre svedka, či odporca uviedol, konkrétne sumu vo výške 240.000,- EUR respektíve akú sumu, svedok uviedol, že nie, pred ním konkrétnu sumu nepovedal, snažil sa od neho získať informácie o žrebčíne.

Na otázku navrhovateľa pre svedka ako hodnotil návštevu odporcu svedok uviedol, že jeho otázky smerovali na informácie o stave žrebčína.

Na otázku súdu, či vie o tom, kto šíril reči ohľadom sprenevery peňazí svedok uviedol, že reči išli z dediny, pričom on nevie uviesť, kto konkrétne ich šíril.

Na otázku navrhovateľa v tom zmysle, či vie uviesť rozpor medzi tým, čo napísal a tým čo uviedol vo svojej svedeckej výpovedi svedok uviedol, že si nie je vedomý, že by tu bol nejaký rozpor medzi jeho písomným vyjadrením a svedeckou výpoveďou, napísal to a poslal to emailom tak, ako to bolo.

Na otázku súdu, či mu pán F. povedal, a konkrétne sa ho pýtal na to, či navrhovateľ spreneveril peniaze z EÚ v hodnote 200.000.000,- Sk svedok uviedol, že áno stojí si za tým.

Na otázku súdu, či svedkovi odporca najskôr uvedenú informáciu povedal, alebo sa ho na to pýtal svedok uviedol, že najprv mu to povedal a potom sa ho pýtal, či je to pravda.

Z výsluchu svedka H.. A. L. súd zistil, že navrhovateľa pozná už 40 rokov, sú priatelia, a odporcu nepozná.

Na otázku súdu, aby uviedol, čo sa stalo dňa 26.02.2009, aký mal telefonát, svedok uviedol, že mu volal A.. L., že na základe súdneho rozhodnutia musia uvoľniť jazdecký areál, pretože v inom prípade, im všetky kone z maštalí pustia do haly. V ten istý deň zavolal aj pán F. a ten mu povedal, že to nie je všetko, čo sa týka vypratania jazdeckého areálu, ale že dlžia ešte 2.500.000,- Sk alebo 4.500.000,- Sk, a že im bude zabavený aj traktor. Na to vyhľadal p. H., spýtal sa ho na to, pričom on ho ukľudnil, že im nebude zhabaný traktor, ani peniaze nedlžia, avšak povedal mi aby som mu to čo sa stalo, dal písomne.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či mu p. F. povedal, že navrhovateľ má problémy so zákonom a že ho majú zavrieť, svedok uviedol, že asi niečo v tom zmysle.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či mu p. F. povedal, že má ukončiť spoluprácu s navrhovateľom svedok uviedol, že povedal mi to asi tak, aby som sa nevhodnej osoby radšej pustil.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či svedok navrhol p. H. ukončenie spolupráce v H. svedok uviedol, že áno pokiaľ je toto pravdou, navrhol ukončenie spolupráce v H..

Na otázku odporcu na svedka, či bol svedok prítomný pri sťahovaní koní z Č. Y. do priestorov p. H., dňa 26.02.2009, svedok uviedol, že áno.

Na otázku odporcu na svedka, prečo aj v rámci svojho písomného stanoviska neuviedol, že odporca mu oznámil, že navrhovateľa majú zavrieť, svedok uviedol, že má za to, že to boli také všeobecné informácie, pričom jemu pripadalo dôležitejšie zhabanie traktora a dlžoba vo výške 4.500.000,- Sk.

Z výsluchu svedka E.. J. J., súd zistil, že účastníkov konania pozná. Svedok v konaní pred súdom uviedol, že v deň pred pojednávaním v civilnej veci, kde hlavnými účastníkmi boli Žrebčín H. c/a H., a O.. X., R..K..S.., ako vedľajší účastník o neplatnosť zmluvy sa dňa 02.03.2009 o 14.00 hod sa stretli v kancelárii p. F.Č., p. F., a E.. O.. Bol prekvapený, že prišli, nakoľko bol deň pred súdnym pojednávaním. Celá debata sa začala výhražne zo strany pána F., ktorý uviedol, že znalecký posudok je podvod a začal ich zastrašovať. Povedal im, že celé sa to začalo na Č. Y., a bude to pokračovať ďalej. Požadoval, aby navrhovateľ zobral svoj návrh späť v celom rozsahu a on potom urobí ústretové kroky. Spomínal tam, aj traktor týkajúci sa C. Z.. Ako náhle ich začal zastrašovať, prestali spolu komunikovať.

Na otázku súdu, či svedok niekedy počul p. F. hovoriť o tom, že pán H. zneužil nejaké peniaze, svedok uviedol, že priamo na tomto stretnutí povedal že p. H. má toho za 288 mil. subvenčných podvodov, o ktorých on vie, a vykrikoval, že to podá na protikorupčný úrad, a že je po p. H.. Z ich strany bol upozornený, že ide o vydieranie, a on povedal, že chce iba dohodu o usporiadaní. Povedal, že urobili opatrenia, aby ani sudkyňa v Trenčíne, nemohla spraviť to, čo sudkyňa v Pezinku. Tomuto vôbec nerozumeli. Keď sa ho svedok spýtal, čo od stretnutia očakáva, svedok uviedol, že očakáva stiahnutie žaloby v celom rozsahu a požaduje finančnú kompenzáciu na 8 rokov, čo mal podmienku.

Svedok doručil súdu o uvedenej porady písomný výstup.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či okrem sumy 288 mil. spomenul odporca aj nejaké podvodné dražby, ktoré mal organizovať navrhovateľ svedok uviedol, že áno o dražbe hovoril, pričom je to aj v písomnom zázname. Hovoril to aj na súde po pojednávaní v Trenčíne, že má nejaký balík dokumentov, ktoré vykazujú znaky podvodu.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či má vedomosť o tom, že by Žrebčín H. organizoval niekedy nejakú podvodnú dražbu a bolo vedené trestné stíhanie svedok uviedol, že nie nemám o tom vedomosť, vie, že dražby vykonávala dražobná spoločnosť, pričom tieto vykonávala v súlade so zákonom.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či mal z vyjadrovania odporcu pocit, že zasahuje do osobnej cti, dôstojnosti a dobrej povesti navrhovateľa svedok uviedol, že rozhodne áno, aj v rámci trestného konania boli vypočutí, pričom mali za to, že to je ohovárania a zásah do osobnej cti navrhovateľa.

Z výsluchu svedka C. P. súd zistil, že svedok má u navrhovateľa ustajnené dva kone a pána F. pozná odvtedy, čo sa stal incident na Č.A. Y., pričom predtým od neho kupoval koňa.

Svedok v konaní pred súdom uviedol, že v januári 2009 mu volala dcéra, že im berú kone z Č. Y., svedok tam rýchlo išiel, bolo tam veľa ľudí aj holohlaví ľudia tam boli. Keď tam prišiel do cesty sa mu postavil holohlavý muž a spýtal sa ho, či ho pozná. Svedok uviedol, že nie, pričom on mu povedal, že je A. F.. Svedok mu potom povedal, že ho pozná, pretože si od neho kupoval koňa. Na to mu povedal, že prišiel čas odvety a pomsty a zničí p. H., a konečne mu môže vrátiť všetko, čo mu pán H. urobil. Potom mu povedal, že má veľa známych aj na polícii, aj vplyvných ľudí a zistilo sa, že p. H. spreneveril 180.000,- Sk z eurofondov, a vie o tom, že p. H. je na služobnej ceste, avšak keď sa vráti, rovno z lietadla ho zoberie polícia do väzby. Svedok uviedol, že sa zľakol. Odporca mu povedal, že mu dá dobrú radu a to, aby zobral obidva kone preč, vyhne sa všetkým problémom a bude sa mať inde lepšie. Svedok uviedol, že bol tam asi mesiac a kone zobral do Pezinka.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či aj iní ľudia zobrali kone z Č. Y., svedok uviedol, že myslí si, že zobrali, ale nepamätá si kone ani ľudí.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či bola starostlivosť o kone dostatočná a preto ich zobral preč, svedok uviedol, že mal strach, čo sa tam bude diať, ale starostlivosť o kone bola dostatočná. Dozvedel sa, že sa tam ľudia aj bili ale starostlivosť o kone bola dostatočná.

Z výsluch svedka E.. Y. O. súd zistil, že svedok na otázku súdu, či sa niekedy odporca vyjadril na adresu navrhovateľa, že by ho podozrieval z nejakej trestnej činnosti, respektíve, že by spreneveril nejaké peniaze, respektíve, že navrhovateľ bude obvinený resp. obžalovaný, svedok uviedol, že s odporcom ukončil spoluprácu v polovici roku 2009, takéto vyjadrenia si nepamätá, pokiaľ ide o jeho zastupovanie, zastupoval ho v iných veciach, avšak ak si aj náhodou niečo vypočul neprikladal tomu žiaden význam a konkrétne veci ohľadom p. H. sa to netýkalo.

Na otázku odporcu na svedka, či bol svedok prítomný na rokovaní O.. S. dňa 02.03.2009, na ktorom mal odporca povedať, že navrhovateľa majú zavrieť respektíve., že sa dopustil podvodov vo výške 288.000.000,- Sk svedok uviedol, že je pravdou, že sa takéhoto rokovania zúčastnil, dátum si nepamätá, bola to interná služba pre odporcu, avšak už sa na uvedené stretnutie nepamätá. Má za to, že o uvedenom sa robil záznam, malo by to byť v zázname, už si to nepamätá.

Na otázku odporcu na svedka, či si pamätá, že by podpisoval nejaký záznam z rokovania, svedok uviedol, že toto si už nepamätá, bol tam iba prítomný.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či boli na tomto rokovaní prítomní štyria ľudia svedok uviedol, že myslí si, že boli štyria, aj keď s odstupom času si to nepamätá.

Na otázku navrhovateľa, či sa na neho obrátil odporca vo vzťahu k navrhovateľovi respektíve k firme navrhovateľa a uvedené sa malo týkať zaplatenia sumy vo výške 153.000,- EUR, svedok uviedol, že poskytol odporcovi právnu pomoc za účelom vymáhania voči firme, avšak nie voči navrhovateľovi ako fyzickej osobe, pričom či to bola firma vo vzťahu ku ktorej má navrhovateľ nejakú majetkovú účasť toto si nepamätá.

Na otázku navrhovateľa na svedka, či niekedy poskytol odporcovi právnu pomoc za účelom týkajúcu sa vypracovania podania v súvislosti s osobou navrhovateľa vo vzťahu k podvodom respektíve k subvenčným podvodom svedok uviedol, že vie, že účastníci majú vyhrotené vzťahy, avšak o takúto službu ho odporca nepožiadal.

Z listu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, prezídia policajného zboru, zo dňa 23.10.2011 súd zistil, že úrad boja proti korupcii Bratislava, neeviduje predmetné podanie podnetu na prešetrenie zo spáchania trestného činu podvodu podané odporcom A. F. zo dňa 25.03.2009.

Šetrením zistili, že dňa 25.03.2009 sa A. F., trvale bytom L., R. X, kontaktoval s pracovníkom operatívneho oddelenia odboru boja proti korupcii Bratislava H.. A. W., ktorému mal odovzdať písomnosť zo dňa 25.03.2009, nazvanú ako podanie podnetu na prešetrenie podozrenia zo spáchania trestného činu podvodu a tunelovania obchodnej spoločnosti.

A. F., bol p. W. dotazovaný, či touto písomnosťou podáva trestné oznámenie na R. H. a E. M., na čo mu mal F. odpovedať, že sú to len informácie v skrátenej forme a že trestné oznámenie príde podať neskôr k vyšetrovateľovi úradu boja proti korupcii a zároveň prinesie aj relevantné materiály vzťahujúce sa k informáciám uvedeným v tejto písomnosti. Prevzatie uvedenej písomnosti mu W. potvrdil podpisom ako aj pečiatkou č. 35.

A. F. bol neskôr telefonicky vyzvaný, aby sa dostavil na tunajšiu súčasť Policajného zboru za účelom spísania trestného oznámenia u vyšetrovateľa odboru boja proti korupcii Bratislava. Menovaný svoju účasť telefonicky síce prisľúbil, ale na dohodnutý termín sa k výsluchu nikdy nedostavil a trestné oznámenie v danej veci nepodal.

Z predmetného listu ďalej vyplýva, že pracovník operatívneho oddelenia odboru boja proti korupcii Bratislava H.. W., dňa 07.12.2009 predložil do vyšetrovania podnet na trestné stíhanie pod č.p.: J.-XXX-XX/BPK-L.-S.-XXXX, v ktorom bolo vyjadrené podozrenie zo spáchania zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona,

v štádiu pokusu, podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchateľ pravdepodobne vystupujúci ako G.. J.. R.Í. H., M.., M. D., J. XXX/X, IČO: XXXXXXXX, ako samostatne hospodáriaci roľník, po uzavretí zmluvy Pôdohospodárskou platobnou agentúrou, G. XX, L., o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. XXXX J., na adaptáciu mechanizačného strediska na Areál pre výkonnostné skúšky koní, kód projektu XXXXXXXXXXXX dňa 29.12.2006 v Bratislave, v sídle Pôdohospodárskej platobnej agentúry sa pokúsil vylákať žiadosťou o platbu č. XXXXXXXXX/ PRV finančný príspevok vo výške 7.465.200,- Sk na uhradenie prác realizovaných v rozpore s platnou zmluvou, ako aj v rozpore s víťaznou cenovou ponukou a dodávateľskými zmluvami, následkom čoho uvedená žiadosť nebola doporučená na preplatenie, čím porušil ust. Čl. III bod 2 písm .e) zmluvy, kde je uvedené, že nesmie jednostranne zmeniť projekt iným spôsobom ako je uvedené v zmluve, pričom on z realizácie projektu vypustil rekonštrukciu objektovSO3 - sklady pre techniku a kočiare aSO6 - senník, a to bez súhlasu PPA, a tým, že nezrealizoval práce podľa platnej zmluvy ani v súlade s víťaznou cenovou ponukou a dodávateľskými zmluvami a žiadal o preplatenie finančných prostriedkov použitých na iný ako stanovený účel, mohlo dôjsť k spôsobeniu sprenevery týchto prostriedkov vo veľkom rozsahu ku škode Európskych spoločenstiev.

Uvedený podnet bol vyšetrovateľom odboru boja proti korupcii Bratislava pod č. Č.- J.- XXX/BPK-L.- XXXX zo dňa 18.03.2010 podľa ust. § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutý.

Súd v danej veci poukazuje na skutočnosť, že je pravdou, že prvé pojednávanie v predmetnej veci (s poukazom na zásadu koncentrácie) prebehlo dňa 18.01.2010, pričom súd mal za to, že odporca mál doručenie predvolania vykázané dňom 23.12.2009 s poukazom na ust. § 47 ods. 2 O.s.p., a preto vec prejednal s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcu.

Následným výsluchom odporcu dňa 08.12.2011 súd zisťoval, kde odporca býval v čase doručovania zásielky na prvé pojednávanie, t.j. dňa 23.12.2009 do 18.01.2010 (prvé pojednávanie) odporca súdu uviedol, že na adrese V. X, L., nebýva od roku 1990, nakoľko sa presťahoval na adresu R. X, L., kde mal trvalý pobyt do februára alebo do marca 2010, pričom prechodne býval v H. XXX, nakoľko tam mali letný majer. Následne sa vo februári až marci odsťahoval do L. X. L.. Odtiaľto sa odsťahoval v auguste 2010 do L., kde býva dodnes.

Na základe uvedeného súd má za to, že prvé pojednávanie v predmetnej veci riadne prebehlo až za prítomnosti oboch účastníkov dňa 01.04.2010, pričom súd vzhľadom k zásade koncentrácie pripustil aj výsluch svedkov, ktorí boli súdu navrhnutý na pojednávaní konanom dňa 01.04.2010.

Navrhovateľ v konaní pred súdom na návrhu zotrval a žiadal mu vyhovieť s tým, že odporca navštevoval jeho obchodných partnerov, a tvrdil im skutočnosti, ktoré neboli preukázané, avšak zasahovali do jeho cti a dôstojnosti. Má za to, že tieto skutočnosti boli preukázané jednak svedeckými výpoveďami a jednak aj listinnými dôkazmi. Má za to, že odporca všetky tieto informácie zhrnul a využil voči nemu aj mediálny tlak tak ako o tom svedčí aj článok založený v súdnom spise. Odporca v konaní nepreukázal, že by tvrdené informácie boli pravdivé, práve naopak, tieto informácie sa ukázali ako nepravdivé, nakoľko voči jeho osobe nebolo žiadne trestné stíhanie ani začaté ani vedené. Je pravdou, že odporca sa už počas tohto konania domáhal začatia trestného stíhania voči jeho osobe, avšak uvedené bolo odmietnuté uznesením Krajského riaditeľstva policajného zboru č. ČVS: F.-XX/OEK_BA-XXXX-X. zo dňa 07.02.2012, takže má za to, že skutočnosti uvedené odporcom boli nepravdivé, a preto uvedené zasiahlo do osobnostných práv navrhovateľa. Uvedené konanie odporcu mu spôsobilo ujmu a to z dôvodu, že niektorí jeho obchodní partneri prestali využívať jeho služby ohľadom koní, pričom, niektorí od neho aj odišli To, že sa s ním prestali priateliť jeho známy a neodišli od neho všetci jeho obchodní partneri, neznamená, že uvedené by sa malo bagatelizovať. Navrhovateľ má za to, je ťažké povedať, akým spôsobom uvedené konanie zasiahlo do jeho integrity, avšak má za to, že mienku si o ňom urobilo množstvo ľudí aj práve na základe tvrdení odporcu. Navrhovateľ uviedol, že taktiež zvažuje právne kroky, voči tlači, ktorá mala za to, že tvrdenia odporcu považovala za preukázané, a preto ich zverejnila. Navrhovateľ má za to, že sa musí brániť právnymi prostriedkami a to podaním žalôb a podaním trestného oznámenia na orgány činné v trestnom konaní. Na základe uvedeného navrhol, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy vo výške 10.000,- Eur a taktiež aby mu súd priznal náhradu trov konania.

Odporca v konaní pred súdom uviedol, že má za to, že navrhovateľ hovorí klamstvá. Odporca má za to, že v rámci tohto konania nebolo preukázané, že by uvedené tvrdenia šíril pred obchodnými partnermi navrhovateľa, pričom nikdy toto ani nehovoril, čo potvrdzuje výsluch svedkov p. C. aj p. O.. Má za to, že čo sa týka svedka J. s týmto navrhovateľ uskutočňoval nelegálne podvody a nelegálne dražby, čo potvrdzuje aj Okresná prokuratúra v Trenčíne. Čo sa týka výsluchu svedka P., má za to, že tento tu neuviedol všetko. Odporca poukázal na to, že on nezasiahol do osobnostných práv navrhovateľa, pričom právne navrhovateľ mal uniesť dôkazné bremeno v tom, že práve jeho konaním sa zasiahlo do cti a dôstojnosti navrhovateľa. Pokiaľ ide o overenie týchto informácií a podnetov má za to, že úrad boja proti korupcii žiadne konanie nezastavil ani neodmietol, pričom sa pokračuje v tejto trestnej veci a nevie si ani predstaviť, že by došlo k zastaveniu konania. Odporca taktiež uviedol, že má za to, že orgány činné v trestnom konaní pomáhali navrhovateľovi pri podvodoch s eurofondami a pri páchaní trestnej činnosti, respektíve minimálne o tom vedeli a neurobili potrebné kroky. Má za to, že potrebné kroky v tejto veci sa začali robiť až na naliehanie cez médiá, pričom do tejto doby mu polícia pomáhala. Do dnešného dňa v predmetnej veci nebolo vydané žiadne rozhodnutie úradu boja proti korupcii. Odporca uviedol, že čo sa týka odchodu obchodných partnerov od navrhovateľa má za to, že je to hlavne z dôvodu, že ku dnešnému dňu je vydané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorým je určené, že stavby postavené na Č. Y. sú nelegálne a čierne a tieto sa musia zbúrať. Odporca uviedol, že navrhovateľ je pre neho človek, ktorý dlhuje nielen ako fyzická osoba, ale aj ako osoba konateľa spoločnosti, respektíve spoločníka, pričom niekoľko desiatok ľudí položil na kolená je to pre neho človek, ktorého pracovným nástrojom je lož, klamstvo, a podvody. Na základe uvedeného navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom náhradu trov konania nepožaduje.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Odporcovi bolo uložené sa k veci písomne vyjadriť, uviesť vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a označiť dôkazy na preukázania svojich tvrdení, respektíve na spochybnenie v návrhu uvádzaných skutočností, pripojiť zároveň k vyjadreniu listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predpokladom úspešného uplatňovania práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Obe tieto náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom do

práva na ochranu osobnosti je také konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. §11 Občianskeho zákonníka. Bez významu je skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo neopodstatnenosti vzneseného obvinenia alebo šlo iba o nedbanlivostné prevzatie poznatkov a ich rozširovanie. Možno uzavrieť, že neoprávneným zásahom je teda konanie, ktoré svojim obsahom, formou a cieľom sa dotýka práv chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť, prípadne ohroziť.

Ochrana osobnosti poskytovaná fyzickým osobám Občianskym zákonníkom nie je ochranou špecifickou iba pre občianskoprávnu oblasť, ktorá by už neposkytovala ochranu fyzickým osobám, pokiaľ ide o ich pôsobenie v oblasti obchodného práva. Pokiaľ neoprávnený zásah objektívne poškodzuje profesionálnu česť navrhovateľa v podnikateľskej sfére a znižuje tak jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti ide podľa názoru súdu o zásah do práva na ochranu osobnosti.

Vykonaným dokazovaním v predmetnej veci súd zistil, že čo sa týka výsluchov osôb navrhnutých navrhovateľom a to konkrétne výsluchu J. C. súd má za to, že jeho výpoveď v konaní pred súdom pôsobila nedôveryhodne, nakoľko, svedok na otázky s takmer rovnakým obsahom odpovedal odlišne, pričom jeho písomné stanovisko sa taktiež odlišovalo od jeho ústnej výpovede v konaní pred súdom. Na základe uvedeného súd výpoveď J. C. vyhodnotil ako účelovú a neprihliadol k nej.

Z výsluchu svedka H.. A. L. súd zistil svedok má za to, že odporca ho upozornil na skutočnosti týkajúce sa existujúceho resp. neexistujúceho dlhu navrhovateľa voči odporcovi. Z výsluchu svedka H.. A. L. súd ďalej zistil, že svedok v konaní pred súdom neuviedol, že konkrétne odporca mu mal uviesť skutočnosť, že navrhovateľ spreneveril peniaze z fondov EÚ, ale skôr uviedol, že navrhovateľ je dlžný určité finančné prostriedky, pričom im zhabú aj traktor. Na základe uvedeného tvrdenia navrhovateľa v rámci výsluchu druhého svedka súd nezistil, že by svedok tvrdil skutočnosti, že navrhovateľ mal spreneveriť finančné prostriedky z eurofondov, a teda uvedené tvrdenia zo strany navrhovateľa neboli v konaní pred súdom preukázané.

Z výsluchu svedka E.. J. J., súd zistil, že odporca dňa 02.03.2009 o 14.00 hod na stretnutí uviedol, že p. H. má toho za 288 mil. subvenčných podvodov, o ktorých on vie, a vykrikoval, že to podá na protikorupčný úrad, a že je po p. H.. Z ich strany bol odporca upozornený, že ide o vydieranie, a on povedal, že chce iba dohodu o usporiadaní.

Z výsluchu svedka C. P., súd zistil, že svedok mal u navrhovateľa ustajnené dva kone, pričom odporca mu pri stretnutí na Č. Y. povedal, že prišiel čas odvety a pomsty a zničí p. H., a konečne mu môže vrátiť všetko, čo mu pán H. urobil. Taktiež povedal, že má veľa známych aj na polícii, aj vplyvných ľudí a zistilo sa, že p. H. spreneveril 180.000,- Sk z eurofondov, a vie o tom, že p. H.Á. je na služobnej ceste, avšak keď sa vráti, rovno z lietadla ho zoberie polícia do väzby. Svedok uviedol, že sa zľakol. Odporca mu taktiež povedal, že mu dá dobrú radu a to, aby zobral obidva kone preč, vyhne sa všetkým problémom a bude sa mať inde lepšie. Svedok uviedol, že bol tam asi mesiac a kone zobral do Pezinka.

Z výsluch svedka E.. Y. O. súd zistil, že svedok na otázku súdu, či sa niekedy odporca vyjadril na adresu navrhovateľa, že by ho podozrieval z nejakej trestnej činnosti, respektíve, že by spreneveril nejaké peniaze, respektíve, že navrhovateľ bude obvinený resp. obžalovaný, uviedol, že s odporcom ukončil spoluprácu v polovici roku 2009, takéto vyjadrenia si nepamätá, pokiaľ ide o jeho zastupovanie, zastupoval ho v iných veciach, avšak ak si aj náhodou niečo vypočul neprikladal tomu žiaden význam a konkrétne veci ohľadom p. H. sa to netýkalo.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca skutočne svojimi výrokmi, ktoré súd vyhodnotil ako skutkové tvrdenia a to konkrétne, že navrhovateľ mal spreneveriť peniaze z eurofondov, a taktiež, skutočnosť, že navrhovateľ sa mal podieľať na nelegálnych a nezákonných dražbách, zasiahol do osobnostnej sféry navrhovateľa a to konkrétne aj do profesionálnej cti navrhovateľa v oblasti jeho podnikateľskej sféry, a súčasne aj do dôstojnosti navrhovateľa.

Tieto skutočnosti mal súd za preukázané a to práve výsluchom svedka E.. J. J. ako aj výsluchom svedka C. P.. Súd však v danej veci musí konštatovať, že odporca sa na adresu navrhovateľa v tomto

znení vyjadroval aj v konaní pred súdom, pričom jeho vyjadrenie je zaprotokolované v rámci zápisnice z pojednávania.

Tak ako bolo vyššie uvedené predpokladom úspešného uplatňovania práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že zo strany odporcu došlo k neoprávnenému zásahu, do osobnostných práv navrhovateľa, pričom súd má za to, že uvedený zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach navrhovateľa, pričom uvedené skutočnosti mal súd potvrdené výsluchmi jednotlivých svedkov.

Ďalšou otázkou, ktorú bol súd povinný riešiť ostala otázka, či je možné za uvedený zásah do osobnostných práv navrhovateľa zo strany odporcu priznať navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch, ak áno v akej výške resp. či neoprávnený zásah odporcu bol takej intenzity, že došlo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti respektíve k zníženiu cti navrhovateľa.

Súd má za to, že neoceniteľnosť jednotlivých stránok ľudskej osobnosti ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy možno určiť, a to spôsobom, ktorý uvádza zákon - s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ). Súd spomedzi okolností, za ktorých došlo k zásahu, prihliadol predovšetkým na to, odporca o navrhovateľovi uviedol skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť v konaní nepreukázal, a taktiež súd prihliadol ku skutočnosti, že odporca uvedené informácie tvrdil priateľom navrhovateľa respektíve jeho obchodným partnerom.

Súd má za to, že odporca svojím konaním a to rozširovaním difamačných skutkových tvrdení o navrhovateľovi zasiahol do profesionálnej cti navrhovateľa a to medzi jeho obchodnými partnermi a súčasne aj priateľmi.

Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola v jednote naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie.

Ako už bolo vyššie uvedené, uvedený spôsob prezentácie navrhovateľa ako osoby, ktorý sa mal svojím konaním dopustiť trestného činu - sprenevery finančných prostriedkov poskytnutých z fondov EÚ, svojím rozsahom a intenzitou znamenal podľa názoru súdu zásah do jeho osobnostných práv, ako aj do profesionálnej cti navrhovateľa ako osoby, ktorá podniká.

Zníženie dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere nie je jediným prípadom, keď postihnutej fyzickej osobe vznikne právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa §13 ods. 2 OZ, podmienky pre vznik tohto práva sú splnené vo všetkých prípadoch neoprávnených zásahov do osobnostných práv, kedy sa nejaví postačujúcim zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. V danom prípade z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľ sa snažil pred uvedenými zásahmi brániť tak v rámci trestného konania, ako aj v civilnom konaní o ochranu osobnosti, pričom odporca v tomto konaní o ochranu osobnosti sa doposiaľ za neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv vyvolaný poskytovaním nepravdivých skutkových tvrdení neospravedlnil, ani inak neodstránil následky tohto zásahu v takej miere, že by bolo možné zvažovať, že sa mu dostalo aspoň v minimálnom rozsahu primeraného zadosťučinenia.

Za danej situácie jedinou možnosťou ako zmierniť následky neoprávneného zásahu odporcu do osobnostnej sféry navrhovateľa súd považoval, priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd má v uvedenej veci za to, že okrem toho, že neoprávneným zásahom došlo k zníženiu profesijnej dôstojnosti a cti navrhovateľa v spoločnosti v značnej miere, došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, a preto sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Súd však pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch nezobral do úvahy argumenty navrhovateľa, že práve v dôsledku nepravdivých skutkových tvrdených zo strany odporcu obchodný partneri ukončili spoluprácu s navrhovateľom a súčasne s ním ukončili podnikateľskú činnosť.

Súd v danej veci poukazuje na ust. § 16 Občianskeho zákonníka podľa ktorého kto neoprávnených zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona a zodpovednosti za škodu.

Súd má za to, že pokiaľ vznikla v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby popri nemajetkovej ujme, najviac aj majetková ujma vyjadrená v peniazoch t.j. škoda, má postihnutá fyzická osoba, popri nároku na ochranu svojej osobnosti vrátane nároku na peňažné zadosťučinenie taktiež nárok na náhradu takto vzniknutej škody (nerozhoduje pritom, či ide o škodu skutočnú alebo o ušlý zisk § 442) To znamená, že náhrada škody sa v týchto prípadoch neznižuje o prípadné vyplatenie peňažného zadosťučinenia. Právo na náhradu škody a právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby predstavujú dve úplne samostatné práva podmienené rôznou sférou ochrany zabezpečené Občianskym zákonníkom. Zodpovednosť toho, kto neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby, je však v prípade vzniku škody na rozdiel od sankcií podľa § 13, na princípe predpokladaného zavinenia (§ 420 ods. 1). Toto právo na náhradu škody taktiež prechádza po smrti postihnutej fyzickej osoby ako každé iné majetkové právo na dediča a teda nie na osoby taxatívne uvedené v § 15 Občianskeho zákonníka.

Súd má v predmetnej veci za to, že nároky, ktoré boli prezentované zo strany navrhovateľa ako ukončenie spolupráce s obchodnými partnermi, a straty s tým spôsobené, je možné skôr kvalifikovať ako nárok na náhradu škody v zmysle ust. § 16 Občianskeho zákonníka, pričom súd musí konštatovať, že uplatnenie nároku z titulu práva na ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu nesubsumuje ani rozširuje tento nárok o nárok na náhradu škody, nakoľko ide o celkom samostatné nároky. Bolo teda potrebné podľa názoru súdu uvedené nároky uplatniť titulom náhrady škody a nie titulom nemajetkovej ujmy.

Na základe uvedeného súd priznal navrhovateľovi nemajetkovú ujmu titulom nároku na ochranu osobnosti vo výške 1.500,- EUR, nakoľko uvedenú výšku finančného zadosťučinenia súd posúdil ako dostatočnú, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že dvaja zo štyroch navrhnutých svedkov navrhovateľove tvrdenia v konaní pred súdom nepotvrdili, a teda nárok navrhovateľa vo zvyšku ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého zákonného ustanovenia aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Vzhľadom na nepatrný neúspech navrhovateľa v konaní, súd priznal navrhovateľovi náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré mu v súvislosti s uplatnením nároku a vedením konania vznikli.

Nakoľko v uvedenom prípade výška nemajetkovej ujmy priznaná navrhovateľovi bola závislá od úvahy súdu, súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania.

Nakoľko navrhovateľovi v predmetnom konaní vznikli iba trovy spočívajúce v úhrade súdneho poplatku, respektíve navrhovateľ si žiadne iné trovy v konaní nevyčíslil, súd mu priznal náhradu trov konania spočívajú v zaplatenom súdneho poplatku t.j. vo výške 366,- EUR.

Ochrana osobnosti poskytovaná fyzickým osobám Občianskym zákonníkom nie je ochranou špecifickou iba pre občianskoprávnu oblasť, ktorá by už neposkytovala ochranu fyzickým osobám, pokiaľ ide o ich pôsobenie v oblasti obchodného práva. Pokiaľ neoprávnený zásah objektívne poškodzuje profesionálnu česť navrhovateľa v podnikateľskej sfére a znižuje tak jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti ide podľa názoru súdu o zásah do práva na ochranu osobnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť podľa § 205, ods. 2 O.s.p. len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.